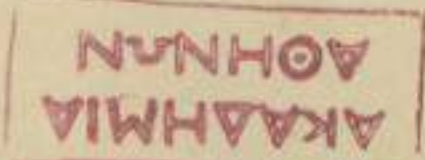

Προς τον Υπουργόν Εργασίας . Ομιλία
του
α' π. χιού

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΖΗΤΩ Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

Κάθε στόμα πλέον δὲ πᾶψι
Καθ' αἰσχρὰ φωνὴ δὲ στυγρῇ
Κ' ἡ ψυχὴ μας δὲ φωνᾷ
Ἡ πατρίς μας θὰ ἐνωθῇ!

Δὲν εἶν' ὄνειρο, εἶναι ἀλήθεια,
Δὲν εἶν' «φεύτρα ἐλευθερίας»
Ἄχ! τὸ αἰσθάνεται 'στὰ στήθεα
Κάθε Ἕλληνας καρδιά!

Ἄστε πῶς λαμποκοπάει,
Ὡς θαμβῶνται διὰ μῖας,
Ὡς ἀπλώνει, πῶς σκεπάζει,
Ὡς ἱερὸν ἐλευθερίας!

Ναὶ ἡ λαμπρὴ του εἶναι θεῖα
Εἶναι ἀνάπλασις, ζωὴ,
Μὲν 'ὡς ποὺ 'στὴ δουλείᾳ
Ναὶ θὰ τὸ γευθῇ!

ΕΚΕΙ ἐπάνω ἦτον γραμμένο
Μ' ἀστερόφωτα ψηφία
Καὶ τὸ θέλημα δοσμένο
«Ἀδελφ' ἀνεξαρτησία!»

Πόσα χρόνια ἐπιθυμοῦσε
Καθ' ἐλευθέρῃ ψυχῇ
Καὶ μὲ πόθο ἀκαρτεροῦσε
Τὴν Ἑλλάδα ν' ἀσπασθῇ;

Ἦλθε τέλος ἦλθε ἡ μέρα
Νὰ νωθῶμεν ἀδελφοί
Μὲ τὴν ἐνδεξὴν Μητέρα
Ἡ ἀπὸ χρόνια καρτερεῖ,

Καὶ σφιγκτὰ ἀγκαλιζόμενοι
Γύρω γύρω σὲ χορὸ
Νὰ φιλοῦμεν δακρυσμένους
Καὶ τὸ χῶμα τὸ ἱερὸ,

Καὶ τὸ χῶμα ποὺ 'σὰ βρούει
Αἷμα ἐχθρῶν ἀδελφικό·
(Μ' ἄχ μὴ μέρα σ' ἀγκυλίῃ
Καὶ θὰ πνίξῃ τὸν ἐχθρό!)

Ὅλοι ἀφ' τ' Ἀγρᾶς ἐλθῆτε
Κι' ἀφ' τὸν Πίνδο τὸν γηραιό
Καὶ ἀφ' τὸ Βῆλο χτενιστῆ
Νὰ χορῆτε σὲ χορὸ.

Εὐθυμεῖτε παλαιοκάρια
Ἀφ' τὴν ὕμν' ἀφ' τὰ Ψορρά
Ἀφ' τοῖς Σπέτσιαις σὲς λιοντάρια
Στὴν ἀνελπιστὴ χορῶ,

Σαῖς ποὺ εἶδατε ἔκτακτοι
'Στ' ἄρματα καὶ 'στὸ χορὸ
Δὲν ἀκούσθῃ δι' ἡμετέρας
Στοῦ πέλους τὸ μουγκρισμό.

Συναχθεῖτ' ἀνδρῖοι Σουλῶνται
Σαῖς ποὺ μέσα ἀφ' τὸ θυμὸ
Εἶδ' εἰς μάχην καὶ εἶναι πρῶτοι
Αἱ γυναῖκες Σας μαζί!

Ποῦ ναι τώρα ἤρωδα
Τοῦ Τσιτσέλλα ἡ Μοσχῶ,
Μιά γυναῖκα ἔφερ' ἐλπίδα
'Στὸν Ἀλῆ δὲ ἀρανισμό!

Σὰς ὀρκίζομαι ἦλθε ἡ ὥρα
Δὲν ὀργεῖ εἶναι σιμὰ
Θεῖα φωνὴ πε εἰ τώρα
«Συντριβήτωσαν δαμά!»

Δὲ κυττάτε ἐπὶ παρθένους
Ὅπου χρόνια στὴ δουλείᾳ
Τώρα εὐρίσκονται ἐνωμένοι
Μὲ τὴ μάνα τὴ γλυκεῖα,

Στοχασθεῖτε δὲ μαρτύρια
Καὶ φοβέρος καὶ ἐξοριῶς
ὑποφέραμε τὰ μύρια
Ἀνταμείφθησαν γλυκῆς.

Ἰσχυρὸς δὲν κατακρένει
Κεῖνον ποὺ δὲ ἐλευθερίᾳ
Κι' ἂν μικρὸς δὲν ἀποστάνει
Νὰ τὴν κρατῇ ἀπὸ καρδίας.

Νὰ τὸ ἔθνος τὸ γενναῖο
Φιλαλεῦθερο Ἀγγλικό
Εἰς ἡμᾶς τὸν τελευταῖο
Δίνει ἐγκάρδιο ἀσπασμό.

Κανεὶς δὲ θ' ἀλημονήσῃ
Τὸ τί ἐπράξε σ' ἡμᾶς
Καὶ σ' αὐτὸ θὰ εὐγνωμονήσῃ
Κάθε σπέρμα Ἑλευθερίας.

Ῥώσσοι, Πάλμερστον, Ἀλβιόν,
Τὸ γνωρίζει ὅλ' ἡ Ἑλλὰς
Τὸ γνωρίζουμε ναὶ μόνον
Τὸ πῶς ἦλθε ὁ Βασιλεὺς.

Ἡ στερὰ θὰ ν' ἀνοίξῃ
Καὶ καθ' ἑνὸς μὲ χροῦσά
Γράμματα θὰ σὰς ἐκνοήσῃ
Μίση τὴν ἀνεξαρτησία.

Πλὴν τί βλέπω μὲ θεωρῶν
Τόσκα μάτια ἀδελφικά,
Ποῦ στεναζόντας κυττοῦνε
Τὴ δίκη μας τὴ χαρά.

Κάμετέ το ν' ἀληθεύῃ
Ὅ ἐστι ν' ἐξαρτησῆς!
Καὶ πᾶς Ἕλληνα νὰ πιστέψῃ
Εὐεργέτας τοῦ ἑσῆς!

Ἀεῖς καὶ σκληρωμένοι
Ταλιασθεῖτε ἀδελφικά
Καὶ σὲ μὴ ψυχὴ ἐνωμένοι
Φιληθῆτε γκαρδιακά.

Φθάνει φθάνει ἀφ' τὴ Δανία
Τὸν Ἕλληνα ὁ ἐκλεκτός
Μὲ τὴν ἰδία ἀνησυχία
Ποῦ γὰρ φύγει ὁ Βλακεός.

Ἀφ' τὰ χάρια ὅλοι πιναθῆτε
Καὶ μὲ βλέμμα ἔρωτικό
Ἐπὶ νόμοις νὰ δεχθῆτε
Εἰς τὸν ἐθνικὸ χορὸ.

Δὲν εἶν' τώρα νὰ χορεύτε
Στοῦ Ζαλόγγου τὸν κρημνὸ
Κατακέφαλα νὰ πέφτε
Ἀφ' τὸ μέρος τ' ἀκρονό.

Ζήτω! Ζήτω! τραγουδᾶτε
Μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό
Χλωραὶς δάκρυα νὰ σκερπάζε
Στοῦ Γεωργίου τὸν ἐργασμό.

Ζήτω! Ζήτω! ὅσοι ἀγαποῦνε
Τῆς Ἑλλάδος τὸ καλὸ.
Κι' ἀφ' τὸν ὕψιστο δὲ τὸ βροῦνε
Ὅσοι ἐπράξαν κακὸ!

Μὴ μᾶς μένει ἐπιθυμία
Καθε νοῦς σιγχαλὶς μετρεῖ!
Ἄχ μὲ πόση ἀθλιότης
Καθε ἰόνιος κριτερεῖ.

Σταυρὲ πότε θὰ σὲ ἰδεῖς
Μὲ γαλαξία τὰ φτερά
Καὶ γλυκὰ νὰ σοῦ ἀσπασθοῦμε
Τὴν εἰκόνα τὴν ἱερὰ;

Πότε θὰ νὰ κομπιάσῃς
Στὴν ἀκρόπολιν;
Πότε πότε θὰ νὰ κομπιάσῃς
Στὴν ἀκρόπολιν;

